

[Ministeren for Grønland]

Jeg kan anbefale mange medlemmer ved lejlighed at se eller læse Erasmus Montanus.

Hr. Albrechtsen sagde, at jeg ikke ville besvare spørgsmål. Jo, det vil jeg meget gerne, både her og i eventuelle samråd. Der er klar miljøkontrol, og man må bogstaveligt tage sig til hovedet, når hr. Albrechtsen i fuldt alvor – og det går jeg ud fra det var – kan spørge seriøse politikere, om man med selskaberne har diskuteret miljø. Ja men herre jemiini – hvis man må sige det for formanden – vi har jo næsten ikke diskuteret andet; det er jo dér, kernen ligger. Hvordan kan man sige til ansvarlige politikere, om vi nu med selskaberne har diskuteret miljø? Der er i koncessionsaftalerne klare, grundige undersøgelser af miljøforholdene. Der er nedsat et kontaktudvalg, hvor også Scoresbysund kommune nu er repræsenteret, som først og fremmest skal se på de miljømæssige forhold.

Hr. Albrechtsens udtalelse om, at Grønland ikke får noget udbytte af det, har jeg allerede sat i relation til hr. Dohrmanns indlæg. Det, vi taler om, er altså, at 1992 formodentlig vil være det første tidspunkt, hvor man i heldigste fald kan få noget olie ud af det, og det vil være et tocifret milliardbeløb, der er tale om. Hvis dette her lykkes, kan jeg garantere for, at der er mange penge både til Grønland og til den danske stat.

Må jeg afslutningsvis sige, at vi da godt kan fortsætte en lidt studentikos debat, hvis det skal være, om det, hr. Albrechtsen sagde, nemlig at han ikke ville forsøge at være formynder, hvis Grønland selv havde indflydelse på og bestemte over ressourcerne. Ja men hr. Albrechtsen, der er altså en vetoret i fællesrådet, og når vi overhovedet står her på folketingets talerstol og diskuterer det med bl.a. hr. Albrechtsen, er det, fordi man i fællesrådet, hvor de grønlandske myndigheder er repræsenteret, er enige om, at vi skal diskutere det her, og når vetoretten ikke har været anvendt, er det, fordi man ikke har ønsket at anvende den. Den vetoret i fællesrådet er der stadig væk, så hr. Albrechtsen kan godt holde op med sin koloniale og imperialistiske formynderholdning til Grønland, for der er en vetoret. Hvis jeg må tage udgangspunkt i det tilsagn fra hr. Albrechtsen om, at han faktisk vil holde op med den holdning, hvis Grønland har den totale indflydelse, kan jeg gøre opmærksom på, at

Grønland har den indflydelse. Jeg ville være glad, hvis vi kunne slutte debatten med det.

(Kort bemærkning).

Albrechtsen (VS):

Jeg spurgte ikke ministeren, om man havde drøftet miljøproblemerne med selskaberne. Jeg spurgte ministeren, om man havde opnået nogen form for forståelse med selskaberne; det er et andet spørgsmål. Jeg spurgte, om ministeren kan give tilsagn om, at f.eks. de grønlandske miljømyndigheder i enhver henseende klart har tilkendegivet over for selskaberne, at de helt og fuldt vil udøve deres miljøkontrol uden nogen form for hensyntagen til selskaberne, men kun ud fra de lokale interesser, som skal forsvares. Det var det, jeg spurgte om. Jeg ved naturligvis godt, at man har drøftet det. Det var ikke det, jeg bad ministeren om at oplyse.

Ministeren var igen inde på spørgsmålet om, hvem der er imperialist i denne sag. Det er imidlertid således, at folketinget har tiltaget sig magten og hovedindflydelsen på disse ressourcer. Det var det spørgsmål, jeg var inde på. I det øjeblik, man afleverer Grønlands råstoffer til grønlænderne selv og opgiver kravet om, at det grønlandske landstyes eventuelle indtægter i virkeligheden skal modregnes i det danske tilskud til Grønland – hvilket er en helt irrelevant ting, som man altså har bundet grønlænderne til – i det øjeblik ophører kolonialismen. Det er deri, kolonialismen ligger; man binder grønlænderne på denne måde og giver dem ikke den fulde handlefrihed – ja, langtfra den fulde handlefrihed på råstofområdet. Tværtimod binder man det grønlandske hjemmestyre på en måde, der gør, at jeg ikke alene føler mig berettiget til, men faktisk forpligtet til at gå ind i dette spørgsmål. Den danske stat har taget dette ansvar på sig ved at tage magten over dette område, men i det øjeblik Danmark afskriver sig magten over det, som retteligen er grønlændernes område, skal der selvfølgelig heller ikke fra denne talerstol fra min side lyde nogen som helst indblanding i de spørgsmål, som det vitterlig er Grønlands ret at tage stilling til.

Ministeren for Grønland (Tom Høyem):